

вѣра стана господствующа въ България . . . чловѣкъ нѣма нужда да са цѣри, но трѣба да си пази здравіето, а . . . чловѣкъ трѣба да са цѣри. Трѣба да са молимъ на Бога и да са надѣмъ на Него, но не трѣба да забравямы, че Богъ не помага на . . . чловѣкъ.

75. Бухалъ

Мнозина са боѣтъ отъ бухала. И туй не е ли смѣшно? Да са боишь отъ едно слабо сѣщество, което не може да ти направи ни най-малка повреда! Но чловѣцытѣ много пѣти са страхуватъ отъ нѣщо, което незнаѣтъ. А много ли ный знаемъ за бухала, освѣнъ за вѣншыны му видѣ? Насѣ най-напредъ ны очудватъ очитѣ на бухала, които сѣ твърдѣ голѣмы и стоѣтъ не на странытѣ на главата му както е у сичкытѣ птицы, но отпрѣдъ. Бухалтъ, кога си отвори клѣвката, очудва ны сѣ много широкото си гърло, което и го улеснява да гълта доволно едры животны. Ный не обычамы бухала защото живѣе по тъмнытѣ жглы на нѣкои зданія отъ дѣто излазя само по мръкнѣло и нощѣ. Но хвърканьето на бухала най повече на очудва; ный си мыслимъ, че този пощенъ грабитель се дѣбне, защото почти накакъ не е чуть хвърканьето на бухала. Сѣка птица, кога хвърка, шумоли сѣ крылѣтѣ си; крылата на бухала не шумолятъ и погледнешъ го на мѣсчената че дошелъ отпрѣдъ ти, безъ да го осѣтишь, какъ е дошелъ и отъ дѣ е дошелъ; той стои предъ насѣ и на главата му гледамы двѣ голѣмы уши. Тѣй ни са види защото дупкытѣ на ушитѣ му сѣ прикрыты сѣ шрѣкнѣли на горѣ дѣлгы пера. Нѣма нищо удивително въ туй, дѣто ный не можемъ да осѣтимъ кога хвърка бухала; перата на бухала сѣ много мегкы и затуй не шумолятъ, кога хвърка. Грацаньето на бухала е